

Våra nya religioner del 26

Quickfix

En glasskål går sönder och jag åker för att köpa lim. Det blir tvåkomponentslim med en tjock sträng och en smal sträng, sida vid sida, som snabbt skall blandas ihop för att göra verkan. När det är gjort har jag några sekunder på mig att limma ihop glasbitarna. Limmet torkar blixtnsnabbt och blir hårdare än glaset. Så kollar jag internetbutikerna. Alla lovar snabbleverans om jag beställer nu, inte i morgon. Erbjudanden om snabblån kommer ständigt. På några timmar kan jag få ett sms-lån så att jag snabbt som ögat är ur knipan som inte kan vänta till i morgon. Biltvätten tar några minuter, snabbt som ögat blinkar. Den senaste datorn är dubbelt så snabbt som den gamla. Tiden förkortas med en tiondel och så alla ”smart-telefoner”. En tryckning och du är inne i världar som sträcker sig över hela jordklotet. Så var det alla irritationer. Kopiatorn krånglar, går för sakta, det blir aldrig grönt ljus, kön är för lång till lunchmaten, posten krånglar, tåget är försenat, allt ”djävulskap”. Det vill säga, allt som inte är ett quickfix är ett djävulskap. Grus i maskineriet, en batong i skallen, ett snubblande krokben och ett nedbryt som inte ser något ljus i tunneln.

Den unge tyske filosofen Hartmut Rosa påstår att det moderna samhällets idé är acceleration. Det högsta värdet är att få det att gå snabbare. En bättre bil är lika med att den går snabbare än tidigare, datorn likaså. Att någon springer 100 meter snabbare än Usain Bolt, äger det snabbaste attackflyget eller något annat som rör sig. Det som går snabbare än tidigare är ”bättre”. Varför är det så? Ingen vet. Man kom till en kines och berättade att Bolt slagit världsrekord på 100 meter med två tiondelar. Kinesen frågade: ”Vad gjorde han med de två tiodelarna?” Alla människors stressande är en tro på att deras prestation skall leda till ökat välstånd. Jobba mera och åka i en snyggare Volvo. Det stämmer inte längre. Eget jobb är inget lyft längre. Nu heter det ”quickfix” en snabblösning på problemet ”livet”. De flesta går och köper en lottokupong, spelar på travet och önskar ett plötsligt mirakel. En snabblösning finns för allt. Vi har inte tålamod med något annat eftersom ingen vet hur vi skall hoppa av karusellen som snurrar fortare och fortare.

Hjulen snurrar och vi orkar inte bromsa in utan det handlar om att köra in i kaklet tills det smäller. Då får sjukvården ta hand om oss med blåljus och quickfix-operationer varefter vi får åka hem, halvt döda för att ta hand om oss själva. Det vi numera får är snabbvård, transporterade fram och tillbaka i ambulans mellan sjukhusen i regionen. Huvudsaken är att vi kortar köerna, ökar snabbheten och till slut förbannar våra kroppar som envisas med att inte bli bra och läkas enligt receptet med quickfix. En gång i tiden hävdade filosoferna att människan var ett intelligent djur överlägset alla andra djur. Frågan är om accelerationen har fått våra hjärnor att bli bedövade?

Per-Arne Bengtsson, präst i Västanfors Västervåla församling

epost: per-arne.bengtsson@svenskyrkan.se